¹Nach Abimelech machte sich auf, zu helfen Israel, Thola, ein Mann von Isaschar, ein Sohn Phuas, des Sohnes Dodos. Und er wohnte zu Samir auf dem Gebirge Ephraim² und richtete Israel dreiundzwanzig Jahre und starb und wurde begraben zu Samir. Nach ihm machte sich auf Jair, ein Gileaditer, und richtete Israel zweiundzwanzig Jahre. 4Der hatte dreißig Söhne auf dreißig Eselsfüllen reiten; und sie hatten dreißig Städte, die hießen Dörfer Jairs bis auf diesen Tag und liegen in Gilead. 5Und Jair starb und ward begraben zu Kamon. Aber die Kinder Israel taten fürder übel vor dem HERRN und dienten den Baalim und den Astharoth und den Göttern von Syrien und den Göttern von Sidon und den Göttern Moabs und den Göttern der Kinder Ammon und den Göttern der Philister und verließen den HERRN und dienten ihm nicht. Da ergrimmte der Zorn des HERRN über Israel, und er verkaufte sie unter die Hand der Philister und der Kinder Ammon. Und sie zertraten und zerschlugen die Kinder Israel von dem Jahr an wohl achtzehn Jahre, nämlich alle Kinder Israel jenseit des Jordans, im Lande der Amoriter, das in Gilead liegt. Dazu zogen die Kinder Ammon über den Jordan und stritten wider Juda, Benjamin und das Haus Ephraim, also daß Israel sehr geängstet ward. 10 Da schrieen die Kinder Israel zu dem HERRN und sprachen: Wir haben an dir gesündigt; denn wir haben unsern Gott verlassen und den Baalim gedient. 11 Aber der HERR sprach zu den Kindern Israel: Haben euch nicht auch gezwungen die Ägypter, die Amoriter, die Kinder Ammon, die

ُوقَامَ بَعْدَ أَبِيمَالِكَ لِتَخْلِيصِ إِسْرَائِيلَ تُولَعُ بْنُ فُوَاةَ بْن دُودُو، رَجُلٌ مِنْ يَسَّاكَرَ، كَانَ سَاكِناً فِي شَامِيرَ فِي جَبَلَ أَفْرَايِمَ. فَقَضَى لِإِسْرَائِيلَ تَلاَثاً وَعَشْرِينَ سَنَةً وَمَاتَ وَدُفنَ في شَامِيرَ ۚ ۚ ثُمَّ قَامَ بَعْدَهُ يَائِيرُ الْجِلْعَادِيُّ، فَقَضَى لإِسْرَائِيلَ اثْنَتَيْن وَعِشْرِينَ سَنَةً. ۖوَكَانَ لَهُ تَلاَثُونَ وَلَداً يَرُّ كَبُونَ عَلَى تَلاَّثِينَ جَحْشاً، وَلَهُمْ تَلاَثُونَ مَدِينَةً. يَدْعُونَهَا حَوُّوثَ يَائِيرَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ. هِيَ فِي أَرْضِ جِلْعَادَ. ُوَمَاتَ يَائِيرُ وَدُفنَ في قَامُونَ. 6َوَعَادَ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَعْمَلُونَ الشَّرَّ ـ فِي عَيْنَي الرَّبِّ، وَعَبَدُوا الْبَعْلِيمَ وَالْعَشْتَارُوثَ وَآلِهَةَ أَرَامَ وَٱلْهَةَ صَيْدُونَ وَٱلْهَةَ مُوآَتِ وَٱلْهَةَ بَنِي عَمُّونَ وَٱلْهَةَ الْفلسْطينيِّينَ، وَتَرَكُوا الرَّبُّ وَلَمْ يَعْبُدُوهُ. ۖ فَحَمِيَ غَضَبُ الرَّبِّ عَلَى إِسْرَائِيلَ وَبَاعَهُمْ بِيَدِ الْفِلْسُطِينِيِّينَ وَبِيَدِ بَنِي عَمُّونَ.⁸فَحَطَّمُوا وَرَضَّضُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي تِلْكَ السَّنَةِ. ثَمَانِي عَشَرَةَ سَنَةً. جَمِيعَ يَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ فِي غَبْرٍ الأَرْدُنِّ فِي أَرْضِ الأَمُورِيِّينَ الَّذِينَ فِي جِلْعَادَ. ۗوَعَبَرَ بَنُو عَمُّونَ الأَرْدُنَّ لِيُحَارِبُوا أَيْضاً يَهُوذَا وَبِنْيَامِينَ وَبَيْتَ أَفْرَ ايمَ. فَتَضَايَقَ إِسْرَ اَئِيلُ جِدّاً. ¹⁰فَصَرَ خَ بَنُو إِسْرَ ائِيلَ إِلَى الـرَّبِّ، أَخْطَأنَـاً إِلَيْـكَ لأَتَّنَـا تَرَكْنَـا إِلَهَنَا وَعَبَـدْنَا الْبَعْلِيمَ أَنْ فَقَالَ الرَّبُّ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، أَلَيْسَ مِنَ الْمصْرِيِّينَ وَالأَمُـورِيِّينَ وَيَنِي عَمُّـونَ وَالْفِلِسْطِينِيِّينَ خَلَّصْتُكُمْ. 12 وَالصَّـيْدُونِيُّونَ وَالْعَمَالقَـةُ وَالْمَعُونِيُّـونَ قَـدْ ضَايَقُوكُمْ فَصَرَخْتُمْ إِلَىَّ فَخَلَّصْبُكُمْ مِنْ أَيْدِيهِمْ.¹³ وَأَنْتُمْ وَعَيَدْتُمْ الْفَـةَ أُخْـرَى، لذَلَكَ لاَ أَغُـودُ أُخَلِّصُكُمْ. ¹⁴امْضُوا وَاصْرُخُوا إِلَى الآلِهَة الَّتِي اخْتَرْ تُمُوهَا. لِتُحَلِّصْكُمْ هِيَ فِي زَمَانِ ضِيقَكُمْ. 15فَقَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ للرَّبِّ، أَخْطَأْنَا فَافْعَلْ بِنَا كُلُّ مَا يَحْسُنُ فِي عَيْنَكَ. إِنَّمَا أَنْقَذْنَا هَذَا الْيَوْمَ. ¹⁶وَأَزَالُوا الآلِهَةَ الْغَرِينَةَ مِنْ وَسَطَهِمْ رَّكَ، فَضَاقَتْ نَفْسُـهُ سَــنَب مَشَقَّـة إِسْرَائِيلَ. 1 فَاجْتَمَعَ بَنُو عَمُّونَ وَنَزَلُوا فِي جِلْعَادَ، وَاجْتَمَعَ بِنُو إِسْرَائِيلَ وَنَزَلُوا فِي الْمِصْفَاةِ.¹⁸فَقَالَ الشَّعْثُ رُؤَسَاءُ جِلْعَـادَ الْوَاحِـدُ لِصَاحِبِهِ، أَيُّ هُـوَ الرَّجُـلُ الَّـذِي يَبْتَـدئُ بِمُحَارَبَةِ بَنِي عَمُّونَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ رَأُساً لِجَمِيعِ سُكَّانِ حلعَادَ.

Judges 10

Philister, ¹² die Sidonier, die Amalekiter und Maoniter, und ich half euch aus ihren Händen, da ihr zu mir schrieet?¹³Und doch habt ihr mich verlassen und andern Göttern gedient; darum will ich euch nicht mehr helfen. 14 Geht hin und schreit die Götter an, die ihr erwählt habt; laßt euch dieselben helfen zur Zeit eurer Trübsal. ¹⁵ Aber die Kinder Israel sprachen zu dem HERRN: Wir haben gesündigt, mache es nur du mit uns, wie es dir gefällt; allein errette uns zu dieser Zeit. 16 Und sie taten von sich die fremden Götter und dienten dem HERRN. Und es jammerte ihn, daß Israel so geplagt ward. 17 Und die Kinder Ammon kamen zuhauf und lagerten sich in Gilead; aber die Kinder Israel versammelten sich und lagerten sich zu Mizpa. 18 Und die Obersten des Volks zu Gilead sprachen untereinander: Welcher anfängt zu streiten wider die Kinder Ammon, der soll das Haupt sein über alle, die in Gilead wohnen.